KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 127/2013

(2013. gada 13. februāris),

ar kuru groza I un II pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā [1], un jo īpaši tās 1. panta 1. punktu un 31. panta 1. punkta trešo daļu,

tā kā:

(1) Regulas (EK) Nr. 1905/2006 I pielikumā ir ietverts valstu saraksts, kas tiesīgas saņemt palīdzību, pamatojoties uz Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas Attīstības palīdzības komitejas (ESAO/APK) palīdzības saņēmēju sarakstu, kuru Komisija groza atbilstīgi regulāriem ESAO/APK pārskatiem par palīdzības saņēmēju sarakstu.

(2) Lai noteiktu personas, kuras ir tiesīgas piedalīties iepirkuma vai subsīdiju līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanā, Regulas (EK) Nr. 1905/2006 II pielikumā ir ietverts ESAO/APK saraksts ar palīdzības saņēmējiem, ko publicē un atjaunina atbilstīgi minētajiem pārskatiem.

(3) Pēc ESAO/APK palīdzības saņēmēju saraksta pārskatīšanas Komisijai būtu jāgroza Regulas (EK) Nr. 1905/2006 I pielikums un par to jāinformē Padome un Eiropas Parlaments. Komisijai būtu arī jāatjaunina un jāpublicē Regulas (EK) Nr. 1905/2006 II pielikums un par to jāinformē Padome un Eiropas Parlaments.

(4) Tāpēc ir lietderīgi svītrot Omānu no I pielikumā ietvertā valstu saraksta, kas ir tiesīgas saņemt palīdzību saskaņā ar 1. panta 1. punktu, un attiecīgi atjaunināt Regulas (EK) Nr. 1905/2006 II pielikumu.

(5) Par to tiks attiecīgi informēts Eiropas Parlaments un Padome,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1905/2006 groza šādi:

1) regulas I pielikumu aizstāj ar šīs regulas I pielikumu;

2) regulas II pielikumu aizstāj ar šīs regulas II pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2013. gada 13. februārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

[1] OV L 378, 27.12.2006., 41. lpp.

I PIELIKUMS

VALSTIS, KAS TIESĪGAS SAŅEMT PALĪDZĪBU SASKAŅĀ AR 1. PANTA 1. PUNKTU

Latīņamerika

1. Argentīna
2. Bolīvija
3. Brazīlija
4. Čīle
5. Kolumbija
6. Kostarika
7. Kuba
8. Ekvadora
9. Salvadora
10. Gvatemala
11. Hondurasa
12. Meksika
13. Nikaragva
14. Panama
15. Paragvaja
16. Peru
17. Urugvaja
18. Venecuēla

Āzija

19. Afganistāna
20. Bangladeša
21. Butāna
22. Kambodža
23. Ķīna
24. Indija
25. Indonēzija
26. Korejas Tautas Demokrātiskā Republika
27. Laosa
28. Malaizija
29. Maldīvu Salas
30. Mongolija
31. Mjanma
32. Nepāla
33. Pakistāna
34. Filipīnas
35. Šrilanka
36. Taizeme
37. Vjetnama

Vidusāzija

38. Kazahstāna

39. Kirgizstānas Republika

40. Tadžikistāna

41. Turkmenistāna

42. Uzbekistāna

Tuvie Austrumi

43. Irāna

44. Irāka

45. Jemena

Āfrikas dienvidi

46. Dienvidāfrika

II PIELIKUMS

ESAO/APK SARAKSTS AR OAP SAŅĒMĒJIEM

Spēkā ziņojumiem par 2011., 2012. un 2013. gada plūsmu

Vismazāk attīstītās valstis	Citas valstis ar zemiem ienākumiem (2010. gadā NKI uz vienu iedzīvotāju < USD 1 005)	Valstis un teritorijas ar mazākajiem ienākumiem no vidējiem (2010. gadā NKI uz vienu iedzīvotāju USD 1 006–3 975)	Valstis un teritorijas ar lielākajiem ienākumiem no vidējiem (2007. gadā NKI uz vienu iedzīvotāju USD 3 976–12 275)
Afganistāna	Kenija	Armēnija	Albānija
Angola	Korejas Tautas Demokrātiskā Republika	Beliza	Alžīrija
Bangladeša	Kirgizstānas Republika	Bolīvija	(*) Angilja
Benina	Dienvidsudāna	Kamerūna	Antigva un Barbuda
Butāna	Tadžikistāna	Kaboverde	Argentīna
Burkinafaso	Zimbabve	Kongo Republika	Azerbaidžāna
Burundi		Kotdivuāra	Baltkrievija
Kambodža		Ēģipte	Bosnija un Hercegovina
Centrālāfrikas Republika		Salvadora	Botsvāna
Čada		Fidži	Brazīlija
Komoru salas		Gruzija	Čīle
Kongo Demokrātiskā Republika		Gana	Ķīna
Džibutija		Gvatemala	Kolumbija
Ekvatoriālā Gvineja		Gajāna	Kuka Salas
Eritreja		Hondurasa	Kostarika
Etiopija		Indija	Kuba
Gambija		Indonēzija	Dominika
Gvineja		Irāka	Dominikānas Republika
Gvineja-Bisava		Kosova ([1])	Ekvadora
Haiti		Māršala Salas	bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika
Kiribati		Mikronēzijas Federatīvās Valstis	Gabona
Laosa		Moldova	Grenāda
Lesoto		Mongolija	Irāna
Libērija		Maroka	Jamaika
Madagaskara		Nikaragva	Jordānija
Malāvija		Nigērija	Kazahstāna
Mali		Pakistāna	Libāna
Mauritānija		Papua-Jaungvineja	Lībija
Mozambika		Paragvaja	Malaizija
Mjanma		Filipīnas	Maldīvu Salas

Vismazāk attīstītās valstis	Citas valstis ar zemiem ienākumiem (2010. gadā NKI uz vienu iedzīvotāju < USD 1 005)	Valstis un teritorijas ar mazākajiem ienākumiem no vidējiem (2010. gadā NKI uz vienu iedzīvotāju USD 1 006–3 975)	Valstis un teritorijas ar lielākajiem ienākumiem no vidējiem (2007. gadā NKI uz vienu iedzīvotāju USD 3 976–12 275)
Nepāla		Šrilanka	Maurīcija
Nigēra		Svazilenda	Meksika
Ruanda		Sīrija	Melnkalne
Samoa		(*) Tokelau	(*) Montserrata
Santome un Prinsipi		Tonga	Namībija
Senegāla		Turkmenistāna	Nauru
Sjerraleone		Ukraina	Niue
Zālamana Salas		Uzbekistāna	Palau
Somālija		Vjetnama	Panama
Sudāna		Rietumkrasts un Gazas Josla	Peru
Tanzānija			Serbija
Austrumtimora			Seišelas
Togo			Dienvidāfrika
Tuvalu			(*) Svētās Helēnas Sala
Uganda			Sentkitsa un Nevisa
Vanuatu			Sentlūsija
Jemena			Sentvinsenta un Grenadīnas
Zambija			Surinama
			Taizeme
			Tunisija
			Turcija
			Urugvaja
			Venecuēla
			(*) Volisa un Futunas Salas

(*) Teritorija.
([1]) Tas neskar Kosovas statusu saskaņā ar starptautisko tiesību normām.